

Surfing - allt hetare i Senegal

Miljontals vågor. Men bara ett fåtal surfare. Senegals kust, Afrikas västligaste punkt, är fortfa-

rande en outnyttjad pärla. Men inte så länge till. BT har besökt Malika Surfclub där barnsligt

förtjusta surfare drömmer om en senegalesisk surfkultur.

Vid vattenbrynet samsas surfare med häst och vagn. Senare på eftermiddagen fullständigt översvämmas stranden av motionerande senegaleser.

“**Det är det bästa som finns! Det är havet och det är du. Där kan man lära sig mycket. Jag började med skateboard men för två år sedan upptäckte jag surfingen, och nu är det bara det som gäller.**

Moctar Ba, som studerar ekonomi på universitetet men lever för surfingen

Fortsättning från föregående uppslag

Solen är på väg ner bakom Lebofolkets fiskehamn i Yoff, Dakar. De färgglada kanotformade fiskebåtarna ligger uppradade på stranden och dagens fångst bärs upp mot isfyllda lastbilar.

Ute i vattnet lite längre bort sitter en ensam surfare på sin bräda och väntar tålmodigt på den rätta vågen. Mohammed Paye. Han är tolv år och en av ett tiotal medlemmar i Malika Surfclub.

Kvällens kyliga vindar har jagat upp de andra surfarna ur vattnet, men Mohammed kan inte låta bli.

När han kommer upp förklarar han att han kommer till stranden nästan varje dag. Att fånga vågorna och kontrollera brädans rörelser har blivit som en drog. Hans dröm?

–Surf competition! Och att jobba som surfinstruktör, säger han medan tänderna hackar.

Surfarna blir allt fler

Surfkulturen i Senegal är inte stor men den växer för varje år. Mohammed började surfa för två år sedan och tillhör andra generationens surfare. Den första generationen består av ett tiotal surfare i 30-årsåldern.

Fortfarande är det turisterna som dominerar på surfstränderna men den senegalesiska surfkulturen börjar ta allt större plats. Idag finns det sex surfklubbar och ett 70-tal aktiva senegalesiska surfare. Med tanke på den oändligt

Senegal

Huvudstad: Dakar

Antal invånare: 12 miljoner

Största språken: wolof och franska

Bästa surfstränderna: Iene South, Ouakam och Ile de Ngor för erfarna surfare. Yoff för nybörjare.

Malika Surfcamp: sex bäddar, 150 euro per person och vecka. www.malika-surfcamp.com

långa stranden, från Yoff i Dakar ända till St Louis 25 mil norrut på gränsen till Mauretania, finns det potential för många, många fler.

Senegal är ett relativt outforskat land för svenskar. På stranden finns inte en enda landsman, men när jag nämner min nationalitet spricker kolsvarta ansikten genast upp i ett överlägset leende. Inte för att de minns någon de tidigare träffat från Sverige. Nej, det handlar om kändskap på en helt annan nivå: VM i fotboll 2002.

–Ja, just det, Senegal slog ut Sverige i åttondelsfinalen. Tack för påminnelsen, säger jag och önskar innerligt att svenskar kunde förknippas med något lite mer framgångsrikt.

Men man ska inte klaga. Hellre svensk än fransk och att förknippas med kolonial arrogans. Och förresten så vann Senegal även mot Frankrike under samma VM.

Stranden blir ett stort gym

När klockan slår fem ändrar stranden totalt karaktär. Från att ha tillhört surfarna och enstaka solbadande turister liknar den ett stort gym. Det fullkomligt kryllar av joggande och styrketränande människor. Små spontana fotbollsplaner uppstår längs vattenbrynet och den nya nationalsporten, brottning, utövas inför klungor av förtjusta åskådare lite varstans i sanden.

Som tur är, är vattnet fortfarande lugnt så det finns gott om plats för sur-

farna. Senegaleserna badar bara på sommaren när lufttemperaturen närmar sig 40 grader och den kalla Atlanten värmts upp.

Flera klubbar håller sina nybörjarkurser just på stranden i Yoff. Vågorna är lagom stora och stranden fri från stenar. Men Dakars halvöformade kust, som sträcker ut Afrikas landmassa till dess allra västligaste punkt, har mycket mer att erbjuda. Särskilt för mer erfarna surfare. Läget gör att det alltid, oavsett vindens riktning, finns en strandremsa där vågorna bryts mot vinden.

Yoff bra året om för nybörjare

Under ett robust parasoll byggt av vass sitter Malika Surfclubs grundare, Marta och Aziz Kane, med sin tre månader gamla dotter Hadji. Aziz, som är en av Senegals allra första surfare, förklarar att bästa tiden för surfing i Yoff är mellan juli och oktober.

–Då är det varmt i vattnet och vinden blåser utåt så vågorna blir bra, säger han och ritar snabbt upp Dakars kust med fingret i sanden för att illustrera vindens riktningar innan han fortsätter:

–Från december till februari finns det andra stränder till exempel Alma die och Ile de Ngor, som är väldigt bra för experter. Men för nybörjare fungerar det lika bra året om i Yoff. Alltså, det är bra jämt här, förklarar han, skrattar och verkar mycket nöjd med att bo i Senegal.

Mohammed Paye, tolv år, drömmer om att tävla i surfing och att bli instruktör.

Aziz Kane, en av Senegals första surfare, driver Malika Surfclub med sin fru ...

... Marta Kane. Här med dottern Hadji.

Fortsättning på nästa uppslag

Moctar Ba bytte skateboarden mot surfbrädan för två år sedan. Han är säker på att brädan i någon form alltid kommer att vara en del av hans liv.

Fortsättning från föregående uppslag

Han berättar att han och Marta nyligen besökte Martas hemland Italien där dottern passade på att födas. Det var bra där men Senegal är bättre, tycker han.

Till skillnad från många av de andra klubbarna satsar Malika Surfclub inte enbart på turisterna. En stor del av klubbens verksamhet går ut på att lära unga senegaleser att surfa och på så sätt utveckla den inhemska surfkulturen.

Får lära sig surfa gratis

Mohammed Paye, som nu ligger och värmer sig i den ljumma sanden, var en av Martas och Aziz' första lärningar när klubben startades för drygt två år sedan. Tillsammans med ett tiotal killar får han låna bräda och våtdräkt, om det behövs, och lära sig surfa tre till fyra gånger i veckan – helt gratis.

–Tänk om vi kunde ställa upp med ett eget team i Surf championship, säger Marta.

Hennes rullande italienska R tar sig igenom både franskan och engelskan när hon beskriver drömmen om en blomstrande surfkultur som skapar jobb åt duktiga senegalesiska surfare.

När solen gått ner drar småfrusna surfare och jag oss tillbaka till Malika Surfcamp. En lägenhet alldeles nära stranden som fungerar både som Martas och Aziz' bostad och som hotell för surfurister. Stämningen är uppsluppen och dagens erövrade vågor diskuteras högljutt.

–Det är det bästa som finns! Det är havet och det är du. Där kan man lära sig mycket, utbrister Moctar Ba.

Över hans huvudskål slingrar sig smala flåtor som bildar ett oregelbundet sicksackmönster. Han berättar att han läser ekonomi på universitetet men att det är surfing han lever för.

–Jag började med skateboard men för två år sedan upptäckte jag surfing, och nu är det bara det som gäller, säger han.

Tro, hopp och kärlek

Ett stort fat med ris och fiskgröta ställs fram på bordet på den trånga uteplatsen. Efter senegalesisk sed åter alla med sked från samma fat. Från kanten in mot mitten.

Över huvudet på oss håller svarta, nymålade bokstäver på att torka över en stor målning som föreställer stranden och vattnet på andra sidan muren. Gëm, yakaar, bëguel.

–Tro, hopp och kärlek på wolof, förklarar Aziz som designat mästerverket.

–Det är det man behöver för att surfa i Senegal. ■

Solnedgång över fiskehamnen i Yoff. Mohammed Paye är en av ett tiotal unga senegaleser som börjat surfa med Malika Surfclub.